

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen jeg kan starte bagfra og sige, at i den regering, som fru Marianne Jelved deltog i, var målet at have et niveau for udgifter i kommuner og amter, og at det blev overskredet i gennemsnit hvert år med 4 mia. kr.

Det mål, vi har haft, er overskredet med 1,5 mia. kr., altså må jeg sige, at vi er tre gange så gode som den tidligere regering, hvis man har det som godhedsbegreb. Det er bare ikke godt nok. Det er derfor, jeg vil være glad for på et tidspunkt at få støtte til, at de aftaler, der indgås, overholdes, for vi har hele tiden sagt, at det ikke er godt nok. Men det er i hvert fald ikke dem, der gjorde det ringere, der skal kritisere.

Det er rigtigt, at der i virkeligheden var et højrenteniveau i hele verden omkring os. Og det er nok rigtigt, at da den nye regering kom til, faldt renten i USA og i Japan og alle steder, det gjorde virkelig indtryk ude i den store verden, hvad der skete!

Altså, i min lærebog – jeg har måske læst den modsat – var det sådan, at det danske renteniveau var uafhængigt af den store verden. Det var altså ikke den danske rente, der trak renteniveauet ned i den øvrige verden, det var lige omvendt. Det var der, hele eksplosionen kom, og hvor renterne styrteddykkede, så der virkelig kom gang i hjulene, og det var vi glade for alle sammen.

Det var også sådan, at man øgede gælden helt frem til 1997. Frem til 1997 var der underskud på statens DAU-budget. Fra 1997 til 2001 var der 800 mio. kr. i overskud i gennemsnit om året. Fra 2001 til 2005 var der 24 mia. kr. i overskud i gennemsnit.

Det er os, der har lavet overskuddene og betalt af på de regninger, man efterlod. Det er jo den skinbarlige sandhed. Det skal jeg ikke kritisere, for man forsøgte at gøre det, man *kunne* gøre i den regering, det er jeg ikke i tvivl om. Det var bare ikke godt nok.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Så kan finansministeren måske forklare både mig og den undrende offentlighed, hvordan det kan være, at den rentenedsættelse, der slog ind over verden, da jeg blev økonomiminister – tak for tilliden – ikke ramte Tyskland og Frankrig og andre lande? Hvorfor skete der ikke den samme

forbedring af økonomien, beskæftigelsen osv. i de pågældende lande? Hvorfor skete det kun i nogle ganske få lande? Det kan finansministeren måske forklare.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg kan i hvert fald sige, at rentenedsættelsen sådan set var global. Det, der skete med renteudviklingen var en global øvelse, der begyndte. Og så er det rigtigt, at man kikkstartede; der var lavet et grundlag i den tidligere regering, så man kunne tillade sig at kikkstarte – altså, det var der jo.

Hvis det er historieskrivning, man ønsker, skal man gå tilbage til 1982, man skal tilbage til fastkurspolitikens indførelse i 1982 og den succesrate, der ligger bag den; det, der gjorde, at man i virkeligheden var i stand til uden letsindighed at kunne kikkstarte. Det er sådan set historien bag de muligheder, regeringen havde, og det undte jeg jo regeringen af et godt hjerte, for jeg har altid ønsket det bedste for danskerne, uanset om vi var i regering eller ej.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Vi er jo stadig lidt i julechok over den venlige modtagelse, vi har fået her fra finansministeren, men vi må jo hellere prøve at komme lidt videre i teksten. Jeg vil såmænd spørge finansministeren om to ting.

Det er jo sådan i den her 2010-plan, at det, man forudsætter med en 0,5-procents-vækst, er, at man tilslutter sig en idé om, at halvdelen af den potentielle vækst skal tilfalde det offentlige. Der er også et scenarie, hvor man siger, at en tredjedel skal gøre det, og der er et scenarie, der siger to tredjedele.

Kl. 16.20

Er det sådan, at regeringen står fast på måltallet 0,5 pct., eller står regeringen stadig fast på det scenarie, den tilsluttede sig, og hvorefter halvdelen af væksten kan bruges til det her? Det er det ene spørgsmål.

Så sagde finansministeren, at det allerbedste, man altid kan gøre, er at afdrage på statsgælden. Vil finansministeren ikke erkende, at Velfærdskommissionen i forbindelse med sit arbejde har påvist, at det faktisk giver en meget bedre forrentning at investere i uddannelse frem for at afdrage på statsgælden?